

THE LOST CITY

ΕΒΑΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΔΙΕΡΜΗΝΕΤΣ ΙΔΕΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ

*ΕΤΟΣ 2ον
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 12.3*

**ΙΠΠΟΧΑΤΗΣ — ΑΙΓΑΙΟΥΝΤΗΣ
ΚΛΕΑΡΧΟΣ Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ.**

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΕΣΣΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935

Η ΟΡΑ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ

Γοῦκ. Ξενιόπολις Ἐπίσημ.
Χατζηπαπάζης, Βεργυρός

‘Η σκουφοφόρος δημοκρατία των θριαμβεύει! ’Επέρασαν δώδεκα έτη αφ’ διου δ υἱὸς τοῦ άλλοτε γυμνασιάρχου μᾶς τὴν ξειησε παρὰ τὸν λεόδνιον βοάχον τῆς Ἀκροπόλεως ως δυπαράδνιον δηδούλειον μὲν τὸν σαλιγκαρώδη σκοῦφον ἐπὶ οὐφαλῆς καὶ τὰ προσφυγικὰ φάκη πεύστη σῶμα. Οἱ Βενετσάνοι έλεγον ἀλλοιε πρὸ παντὸς αἰσχροῦ θεάματος: «Γκούάρντα ἔ πάσσα! Τὴν ὁρδίαν καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν δλού τοῦ κόσμου προκαλεῖ τὸ ἀπαλυτὸν θέαμα, τὸ δποτὸν παρουσιάζει ἡ δυστυχισμένη Ἐλλάδας μὲν τὸ δηδές αὐτὸν ἀνδραίελον τῆς δημοκρατίας τῶν ἐπὶ τῆς φάκεώς της, τὸ μὴ δυνάμενον οὔτε ως σημάχιον διὰ τοὺς σπουργίτας νὰ χρησιμοποιηθῇ.

τραλολας. Τοὺς δημιουργοὺς τῆς δημοκρατίας. Τοὺς ἄρπαγας καὶ σφετεριστὰς τῆς ξένης περιουσίας. Τοὺς κλέπτας καὶ καταχραστὰς, οἱ δποτοὶ μὲ τὴν δημοκρατίαν ἐθριάμβευσαν. Τοὺς πράκτορας τῆς Μόσχας καὶ προστάτας τῶν κομμουνιστῶν. Τοὺς θβοτατὰς παντὸς λεόδου καὶ δσίου. Τοὺς ἔξευτελίσαντας τὴν ἔνοιαν τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας, τῆς οἰκογενείας. Καὶ προπαντὸς τοὺς ἐκδιώξαντας τὸ λαοφιλῆ Βασιλέα καὶ τολμήσαντας νὰ θέσουν βέβηλον χεῖρα τοῦ ἐνδόξου Ἐλληνικού Θρόνου. Αὐτοὺς, αὐτοὺς ποτάνιων πρέπει νὰ καλύψῃ σπαξ διὰ παντὸς τὸ κῦμα τῆς λητῆς δργῆς καὶ ἀγανακτήσεως.

Τὶ ἀπολογοῦνται δὲ οἱ ἔνοχοι

·Αλλ' η ἀστελα του δψις εχει·
και πολὺ τραγικδς συνεπειας
δια την χώραν. Συνεπείας, τας
δποιας θα χρειασθούν πολλά
ζτη δια να έπανορθώσῃ δ γνή-
σιος πολιτικδς κόσμος τῆς Ἐλ-
λάδος, οι βασιλόφροντς και συ-
τηρητικοὶ πολῖται, οι ἀγαπῶν-
τες τδν τόπου αθεδν, οι πονοῦν-
τες αὖδην μηδὲ τυδιστερεύεντι·

και ύπεύθυνοι δημοκράται δι-
τδ ματάντημα αὐτδ τοῦ Κράτη
και την γενικήν αποσύσθεσιν
την δποιαν παρουσιάζει εἰς δ
λον τὸν δργανισμόν του, εἰς τ
οικονομικὰ, εἰς τδν πολιτικὴν
κοινωνικὴν βίον και εἰς αὐ-
τὰς ἀκόμη τας συγγενικὰς σχ-
σεις τῶν ἀτόμων;

τες αὐτὸν καὶ θυδιάφερομενοι
μὲ τὰς τύχας του. Οἱ ἀπάτοιδες
Κοριολάνοι, οἱ διὰ τῆς δημο-
κρατίας προξενήσαντες μεγαλε-
τερον κακὸν παρ' δύον ἐκεῖνος
συνεκτιρατεύσας μετὰ τῶν ἔ-
χθρῶν τῆς Ρώμης κατὰ τῆς Πα-
τρίδος του, ἔγγιζουν πρὸς τὸ
τέλος των - τὸ μοιραῖον τέλος
πάσης προδοσίας, ἀπάτης καὶ ἀ-
γνοτείας. Διότι τὰ κεργα των κα-
τάκεινται πλέον ἀδιάψευστα καὶ
ἀμετάτοεπτα καὶ ἀναμφισβήτη-
τα πρὸ τῶν δηματῶν δλου τοῦ
κόσμου. Ὅπο τὴν δημοκρατίαν
των ἔξηγειτελίσθησαν τὰ πάντα,
ἔταπεινώθησαν καὶ τὰ εὔγενέστε-
ρα ἴδαινια, ηὕξησεν ή δυσινχλα-
τσῷ λαοῦ, ἔλεηλατήθη δ δημο-
σίος πλοῦτος καὶ ἔδημιουργήθη
ἡ παροῦσα ἔκρυθμος κατάστα-
σις, τῆς δποιας τὰς συνεπείας
οὐδεὶς δύνεται νὰ προΐδῃ.

Ποτος θὲ μετεύπη καὶ πέ-
λιν αἰσιοδοξίαν εἰς τὰς ψυχὰς
τῶν Ἑλλήνων; Ποτος θὰ δι-
νηθῇ ν' ὅντεγελη ἀπὸ τὰ οἰκο-
νομικὰ, πολιτικὰ καὶ κοινωνικά
ἔρειπια τὸ νέον οἰκοδόμημα τῆς
Πατρίδος καὶ νὰ διασκορπίση
τὰ νέφη τῆς ἀπογνώσεως καὶ στρατιώτης,
μὲ τὰ δποτα ἔκσ-
λυψε τὸ λάμπον πρότερον μι-
τωπόν της ή ἐπάροατος δημοκρα-
τία των; Κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τῆς
Βασιλείαν. Κανεὶς ἄλλος ἀπ-
τὸν λεόδν θεσμὸν, μὲ τὸν δποτο-
σν προώδευσεν ή Ἑλλὰς καὶ ἐμε-
γαλύνθη καὶ ἔθοιά ιβευσε. Κα-
νεὶς ἄλλος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, τὸ
δποτον πρέπει νὰ ἐπαναφέρωμε-
τὸ ταχύτερον. Κανεὶς ἄλλος
πδ τὸν λαοφιλῆ Βασιλέα Γεώ-
γιον, τὸν ἀναμένοντα νὰ κληδ-
ἀπὸ δλόκληρον τὸν Ἑλληνικόν
λαόν.

· Υπὸ τὴν δημοκρατίαν τῶν ἐ-
πεβαρύνθη τὸ Κράτος μὲν δεκά-
δας δισεκατομμυρίων, τὰ δποῖα
δὲν θὰ δυνηθῇ ποιεῖ νὰ πλη-
ρώσῃ, διότι εἶναι δυνανάλογα
πρόδει τοὺς παραγωγικοὺς πόρους
τῆς χώρας. · Υπὸ τὴν δημοκρα-
τίαν τῶν στενάζοντων αἱ ἐπαγγελ-
ματικαὶ τάξεις θὰ τὸ βάρος
τῆς δυσβαστάκτου φορολογίας.
· Υπὸ τὴν δημοκρατίαν τῶν ἔξερ-
ράγησαν δεκάδες ἐπαναστάσεων.
· Η λαϊκὴ ἐπανάστασις κρούει
τὰς θύρας μὲν συνεσφιγμένους
τοὺς γράμμους ἔξι δρυγῆς καὶ ἀ-
γανακτήσεως. Τὸ κῦμα τῆς λα-
ϊκῆς τριχυμίας εὑρίσκεται εἰς
τὸ άνοικτὸν πέλαγος καὶ πλη-
σιάζει ἐξωγνωμένον πρόδει τὴν
ἀναπέπταμένην παραλίαν. Πολ-
ευς θὰ παρασύρῃ; Πολευς θὰ
διψῃ εἰς τὸν βυθὸν χωρὶς καμ-
μίαν ἐλπίδα νὰ ἐπανέλθουν εἰς
τὴν ἐπιφάνειαν; Πολευς θὰ συν-
τριψῃ ἐπὶ τῶν βράχων τῆς λαϊ-
κᾶς φρεσκώτης. Τρὸις ὑπερθύ-

λαδν.

· Ή ὅρα πλησιάζει. "Ολοι προ-
πει νὰ εἶναι εἰς τὰς θέσεις τα-
καλ γιατί. 'Ο ἀγὼν μετ' δλη-
γον θ' αρχίσῃ πρόδει ἀποκατα-
στασιν τῆς εὐνομίας καὶ τῆς τα-
ξιδεώς. · Εκεῖνοι, ποὺ θ' ἀριστεύ-
σουν εἰς τὸν ἀγῶνα, θὰ στεφθ-
σι μὲ τὴν δάφνην τῆς ἐθνικής
εὐγνωμοσύνης. · Εκεῖνοι ποὺ θ'
ὑπολειφθοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα, θὰ
μετανοήσουν." Ας σκεφθῇ γνω-
στος φρονίμως καὶ λογικῶς κ-
ἄς ταχθῇ πρὸς τὸ πλευρὸν της
Βασιλόφρονος παρατάξεως. Δι-
τὴν Δημοκρατίαν ἀδιαφοροῦμ-
δοι. Εἰς τὰ χείλη μας γράχεται
τὸ «Γκουάρντας πάσσα». · Η τη-
χη τῆς ἐχει πρὸ πολλοῦ ἀποφ-
σισθῇ. Θὰ διφθῇ εἰς τὸν βόρβο-
ρον - εἰς τὸν Καιάδα ώς ἀκρο-
στον κουρέλι, ποὺ ἐπλήρωσε δι-
σοσμίας τὴν 'Ελλάδα....

προσεδρος
«Συνταγματικής Νεολαίας»

ZHITHMATA

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΕΟΡΤΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν
Σερουγοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου
Ἐν Ἀγιάσσῳ ἐπὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς
Ιορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεο-
τόκου πλῆθος προσκυνητῶν ἔγχο-
ρίων τε καὶ ἔνων πατέκλυσε τὴν
Εκκλησίαν. Μετὰ τὴν ὀνάγνωσιν
τοῦ Ἰεροῦ Εὐαγγελίου ὅμιλησε
ἢ γλώσσης γλαφυρᾶς ὁ πρωτο-
πρεοβύτερος τοῦ Πανεπιστημια-
κοῦ Ναοῦ καὶ διδάκτωρ τῆς Θεο-
λογίας κ. Μυτιληναῖος συναρπάσας
τὸ ἔκκλησίασμα.

Τίγν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦ-
μα εἰς τὴν Ἀρχοντικὴν οἰκίαν τοῦ
κ. Νικ. Παπουτσέλλη, εἰς τὸ δποῖ-
ον παρεκάθισαν ὁ Σεβασμιότατος
ὁ ΙΙρωτοπόθεσβύτερος κ. Μυτιλη-
ναῖος, ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος
τοῦ Ἅγίου Μυτιλήνης Ἀρχιμαν-
δρίης κ. Θεόκλητος, ἀδελφὸς τῆς
Ι. Μ. Ὑψηλοῦ, ὁ Διευθυντὴς τῆς
Ἐφημερίδος μαζὶ κ. Κλέαρχος Μα-
ριγλῆς, ὁ κ. Κλέαρχος Πολιτάκης
τελειόφοιτος τῆς Θεολογίας καὶ
λοιποί.

Ηερὶ τὸ ἐσπέριμος ὁ Σεβασμιώτατος συνοδευόμενος ὑπὸ ἀρκετῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν μέχρι τοῦ συτοκινήτου του ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔδραν του. Ὁ κόσμος καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἀγιάσσου μένουν κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν δοᾶσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἔκτος τοῦ Παπᾶ Εὐθύμι τῆς Μυτιλήνης, τοῦ Σατανᾶ αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σωσώνη ὅστις θέλει νὺν κάμη τὰ κακά του θελήματα. Ἐν τούτοις διωξ προχθὲς ἡ Ἀστυνομία τὸν εἰδοποίησε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν δροσόλουστον Ἀγιάσσον καὶ ἔφυγε νύκτωρ ἐξ αὐτῆς δι. Ἀθήνας. Ἄλλ' ὅπου καὶ ἄν μεταβῇ, τὸν ἔμαθαν καὶ οὐδεὶς πλέον τὸν πλησιάζει, διότι ἐκεῖνος ὅστις ὑψώνει χεῖρα κατὰ τοῦ εὐεργέτου του χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ἀχάριστος καὶ ἀνευ χαρακτῆρος. Τοιοῦτος εἶναι ὁ Παπᾶς Εὐθύμι τῆς Λέσβου Ἀρχιμανδρίης Θεόκτιστος Σωσώνης, ὁ ἐκ Δαφίων τῆς Καλλονῆς.

Ο ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΣ

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀνεγράφη
ὅτι, κατὰ τὴν ἐπανάλειψιν τῶν ἐρ-
γασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως πρό-
κειται νὰ ὑποβληθῇ ἐκ μέρους τῶν
βασιλοφρόνων πληρεξόυσίων, πρό-
τασις ἀποδόσεως τῆς Ἑλληνικῆς

δῆθεν θέλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΜΕ πολλὴν χαρὰν παρατηροῦμεν
ὅτι τὸ ἔργον τοῦ σεβαστοῦ φί-
λου μας κ. Χρ. Παρασκευαῖδη Ἀλ-
καίου καὶ Σαπφοῦς τὰ σωζόμενα
ἡξιώθη τῆς προσοχῆς, τῆς ὅποιας
εἶναι ἄξιον. Ἀκαδημαϊκοὶ ὡς ὁ κ.
Ἀμαντος, πολλοὶ λόγιοι καὶ τῆς
Λέσβου καὶ ἀλλων μερῶν τῆς Ἐλ-
λάδος, ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ
ἐξεφράσθησαν ἐπαινεικῶτα. Τοῦ
ιο ἴκανοποιεῖ ἴδιαι τέρερος ἡμᾶς τοὺς
φίλους του καὶ τὴν Νῆσον μας τῇς
ὅποιας ἐπίλεκτον τέκνον εἶναι ὁ κ.
Χρ. Παρασκευαῖδης.

ΑΤΑ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, ό. κ. Πεσματζόγλου, συνομιλήσας μὲ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὑπέβαλεν εἰς Αὐτὸν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναβολῆς τοῦ δημοψηφίσματος. Ἡ ἀνωτέρω πληροφορία, ἀπολύτως φανταστικὴ, θὰ διαιψυσθῇ παταγώδως ύπὸ τῶν πραγμάτων. Διότι δὲν ἡμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ συζητεῖται σοβαρῶς ἀναβολὴ τοῦ δημοψηφίσματος, δηλαδὴ παράτασις τῆς ἔσωτερης ἀνωμαλίας μὲ αδρανοῦσαν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ διαρκῶς ἐπιχρεματένην δίκην σπάμης Δαμοκλέους, τὴν ἀπειλὴν νέου ἐμφυλέου ταπαραγμοῦ.

"ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΩ"

**'Εβδομαδιαία
Πολιτική 'Εφημερίς**

ΣΤΥΛΑΡΟΜΑΤΑ

**Τσάπεζαι - Μοναί
Δημόσιο Καταστ.] Δρ. 500**

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

**'Ετησίαι : Δρ. 150
'Εξάμηνοι : Δρ. 80**

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

**'Ετησίαι Λίραι Αγγλίας 1
» Αμερικ. Δωδεκάρια 5**

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ**ΑΡΓΟΜΙΣΘΟΣ**

Δεν γνωρίζω αύριθμο πότε είπε η καθηγητή ή λέξις είς τὸ Ἐλληνικὸν λεξικόν. Όπωσδήποτε είναι λογίας καταγωγῆς καὶ κοινοβυζαντικῆς προελεύσεως, υποθέτω δὲ, ότι πρωτακούστηκε εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ ἀντιπολιτευόμενον ὁ γίτορα, μεμρύμενον τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ «πλῆθος τῶν ἀργομίσθων» της, οἱ δοποῖοι, ἀσφαλῶς, καὶ μὲ τὴν νέαν Κυβέρνησιν ότι ἔξικολούμησαν νὰ ἀπασχολοῦν τὴν νέαν Ἀντιπολιτευσιν. Όπωσδήποτε, ή λέξις ἀπετέλει, μέχρι τινὸς, ὕστεριν διὰ τὸν φρέσοντα τὸ ἴδιοτυπον αὐτὸ ἀξιώμα καὶ κατηγορίαν ἐναντίον ἐκείνων, ποὺ τὸ ἀπένεμαν. Κανένας δὲν θὰ ἔστεργε νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ δημοσίᾳ τὸ ἀξιώμα του αὐτοῦ. Έν τῷ μεταξὺ διμώς, φαίνεται ότι τὰ ποάτηα ματαξίαν. Ή ἀργομισθία δὲν ἀποτελεῖ πλέον κρυφὸ καμίᾳ, ἀλλὰ φανερὰν εὐτυχίαν καὶ ἐπίδιψιν. Πρέπει δὲν διερῶν, μοῦ στιχεῖον εὐτυχίαν νὰ παρευρίσκωμαι στὸ γραφεῖον τίλου μου, κατέχοντος ἀνωτέρων ἡμιοσίαν θέσιν καὶ ἰσχυρῶν πολιτικὴν ἔξουσίαν. Ή ενας ώλιθερὸς ἀνθωπάκος ἐμπήκε στὸ γραφεῖον τοῦ.

— Δὲν μὲ οίκονομήσει, ἐπὶ τέλους, κ' ἐμένα; εἶπεν εἰς τὸν προστάτην του, ἀναφερόμενος, προ φανῶς καὶ εἰς προηγούμενας σχετικὰς παρακλήσεις.

— Μὰ ποῦ νὰ σὲ οίκονομήσω, καῦμένε; τοῦ εἶπεν ἔκεινος. "Ολες ή θέσεις είναι πιατιένες. Τι νὰ σὲ διορίσω;

Καὶ δὲν θωποπάκος ἀπεστρήνει τὴν μετριόφρονα ἀπάντησίν του.

— Διορίστε με ἀργόμισθον, κύριε.

· Ο «ἀργόμισθος» μὲ δόλλα λόγια, εἰσῆλθεν ἐπισήμως εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν. Εἶναι κανεὶς «ἀργόμισθος», διποὺ εἶναι τμηματάρχης ὑπουργείου, εἰσηγητής, γραμματεὺς τοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου, ἡ γραφεύς. Καὶ δὲν ἀπέχει τὸν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...». "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀνεπισήμως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισήμως. Οι «ἀργόμισθοι» τότε δὲν ἀναγράφουν ἀνεπαιρύντως τὸν τίλον των καὶ στὰ ἐπισκεπτήρια μὲν πολὺ ἡ ημέρα, ποὺ διαβάζωμεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησεως», διὶς «διορίζονται» δις ἀργόμισθοι παρὰ τὴν ὑπηρεσία A. ή B. οἱ πάτοι μὲν ἀναφερόμενοι ...". "Ο, οὐ γίνεται ἀ

